

Olsztyn, dnia 29 stycznia 2013 roku

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131.94 .2013

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym / Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 ze zm./ stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVII/407/12 Rady Miejskiej w Morągu z dnia 28 grudnia 2012 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Morąg

UZASADNIENIE:

Rada Miejska w Morągu w dniu 28 grudnia 2012 roku podjęła uchwałę Nr XXVII/407/12 w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Morąg.

Uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach / Dz. U. z 2012 roku, poz. 391/ rada zobowiązana jest, w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy wyznaczyć obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji i określić terminy jej przeprowadzania.

W § 20 uchwały Rada postanowiła, że w przypadku wystąpienia populacji gryzoni, stwarzającej zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne, Burmistrz Morąga w uzgodnieniu z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Ostródzie określi poprzez zarządzenie obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji oraz sposób i termin jej przeprowadzenia.

Takie unormowanie daje możliwość Burmistrzowi Morąga decydowania, które obszary podlegają deratyzacji i w jakich terminach ma odbyć się deratyzacja.

Tymczasem Rada nie ma prawa delegować swoich kompetencji na Burmistrza. Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach rada w regulaminie czystości i porządku wyznacza obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowo-administracyjnego uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane na podstawie i w granicach prawa. Przepis udzielający kompetencji prawodawczej podlega wykładni dosłownej, a zatem nie może być interpretowany rozszerzająco. Każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, stanowi naruszenie normy upoważniającej i zarazem konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego.

Rada, niewyznaczając obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji nie

wyczerpała upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach / Dz. U. z 2012 roku, poz. 391/. Z tych względów uchwała w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Morąg rażąco narusza prawo. Pominięcie przez radę któregoś z elementów składowych regulaminu czystości i porządku, skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu.

Ponadto też inne zapisy uchwały naruszają prawo.

W § 6 ust. 2 uchwały Rada zobowiązała właścicieli nieruchomości do usuwania śniegu i lodu z użyciem środków chemicznych prawnie dopuszczonych do tego celu, w sposób uniemożliwiający przedostanie się tych środków do układu korzeniowego roślin. Rada nie ma delegacji ustawowej do takiego unormowania. W tym zakresie obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27.10.2005r. w sprawie rodzajów i warunków stosowania środków, jakie mogą być używane na drogach publicznych oraz ulicach i placach / Dz. U. Nr 230 z 2005r., poz. 1960/.

W § 7 ust. 3 pkt 1 uchwały Rada wprowadziła zapis, że naprawa pojazdów samochodowych poza warsztatami samochodowymi może odbywać się wyłącznie pod warunkiem, że będą to drobne naprawy własnych samochodów i pod warunkiem niepowodowania uciążliwości dla właścicieli sąsiednich nieruchomości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym emisji hałasu lub spalin

Zdaniem organu nadzoru powyższa regulacja jest niezgodna z prawem, bowiem warunek braku negatywnego oddziaływania na środowisko jest zbyt ogólny.

Ponadto uzależnienie napraw pojazdów do braku uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiednich wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c. i tym samym zapis powyższy został wprowadzony bez podstawy prawnej. Podobne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 8 listopada 2012 roku, II OSK 2012/12.

W § 18 ust. 2 i 3 uchwały Rada postanowiła, że do obowiązków właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe należy nie wprowadzanie zwierząt do obiektów użyteczności publicznej, z wyłączeniem obiektów przeznaczonych dla zwierząt, takich jak: lecznice, wystawy, nie wprowadzanie na tereny placów gier i zabaw, piaskownic dla dzieci, plaż, kąpielisk oraz tereny objęte zakazem na podstawie odrębnych uchwał rady miejskiej.

Rada nie jest upoważniona do wprowadzenia w regulaminie czystości i porządku zakazów wprowadzenia wszelkich zwierząt na określone tereny i do określonych miejsc.

Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 8 listopada 2012 r. II OSK 2012/12 formułowanie całkowitego zakazu wprowadzenia wszelkich zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc jest naruszeniem art. 4 ust.2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W § 19 ust. 4 pkt 2 uchwały Rada dopuściła utrzymywanie zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolnej pod warunkiem, że wszelka uciążliwość hodowli dla środowiska, w tym emisje będące jej skutkiem zostaną ograniczone do obszaru nieruchomości, na której jest prowadzona.

Takie unormowanie wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c. i

zostało podjęte bez podstawy prawnej.

W § 19 ust.5 pkt 3 Rada postanowiła, że prowadzący chów zwierząt gospodarskich zobowiązani są do składowania obornika w odległości co najmniej 10 m od linii rozgraniczającej drogi publicznej, na terenie płaskim, tak aby odcieki nie przedostawały się do gruntu lub na teren sąsiednich nieruchomości,

Taki zapis uchwały jest również, jak wspomniano już wyżej, wkroczeniem w regulację prawa sąsiedzkiego. Zresztą kwestie składowania obornika reguluje Prawo ochrony środowiska.

W § 19 ust. 5 pkt 5 uchwały Rada postanowiła, że prowadzący chów zwierząt gospodarskich zobowiązani są pszczoły trzymać w ulach, ustawionych w odległości, co najmniej 10 m od granicy nieruchomości w taki sposób, aby wylatujące i przylatujące pszczoły nie stanowiły uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiednich.

Takie unormowanie jest sprzeczne z prawem.

Organ stanowiący nie ma prawa wkraczać w prawo własności i je ograniczać. Ma określić wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich, w drodze uchwały, na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej. Celem tego uregulowania nie jest ograniczanie uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiedzkich.

W § 21 ust. 2 uchwały Rada postanowiła, że bieżące prowadzenie kontroli w zakresie realizacji postanowień regulaminu powierza się Straży Miejskiej w Morągu.

Zgodnie z art. 9 u ust.1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach / Dz. U.2012, poz.391/ wójt, burmistrz lub prezydent miasta sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy.

Zatem postanowienie Rady zawarte w § 21 ust. 2 uchwały stanowi naruszenie art. 5 ust. 6 i art. 9 u ust.1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach / Dz. U.2012, poz.391/.

Z powyższych względów należało postąpić jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymuje:

1. Przewodniczący Rady Miejskiej w Morągu
2. Burmistrz Morąga

Województwo
Warmińsko-Mazurskie
Marian Podziewski